

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 26 oktober 2025 om 09:30 in de Nieuwe Kerk.

Voorganger: *ds. G.J. Anker*

Zingen: Weerklank 288 (Liederen bij liturgische momenten en bijzondere dagen)

1 Wees stil voor het aangezicht van God,
want heilig is de Heer.
Aanbid Hem met eerbied en ontzag
en kniel nu voor Hem neer
die zelf geen zonde kent
en ons genade schenkt.
Wees stil voor het aangezicht van God,
want heilig is de Heer.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 33 (Oude Berijming)

8 't Is God, *aan tijd noch plaats* verbonden
Wiens toezicht over alles gaat,
Die 't harte vormt en kan doorgronden,
Die *aller werken* gadeslaat.
Schilden, bogen, dolken,
Dappre oorlogsvolken,
Wijsheid, *moed noch* kracht,
Kunnen ooit in 't strijden,
Enig *vorst bevrijden,*
Zonder 's HEEREN macht.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119 (Oude Berijming)

83 Wat *vree heeft* elk, die *Uwe wet bemint*!
Zij *zullen* aan geen *hinderpaal* zich stoten.
Ik, *HEER*, die al mijn *blijdschap in U vind*,
Hoop op *Uw heil* met *al Uw gunstgenoten*
'k Doe *Uw geboon oprecht en welgezind*
Uw *liefdedienst heeft mij nog nooit verdrot*en.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Genesis 37 vers 12 - 36

Jozef verkocht naar Egypte

- ¹² Eens gingen zijn broers weg om het kleinvee van hun vader te hoeden bij Sichem.
- ¹³ Toen zei Israël tegen Jozef: Weiden je broers *het vee* niet bij Sichem? Ga, ik stuur je naar hen toe. Hij zei tegen hem: Zie, *hier* ben ik.
- ¹⁴ En hij zei tegen hem: Ga toch *en* zie de welstand van je broers en de welstand van de kudde en breng verslag aan mij uit. Zo stuurde hij hem het dal van Hebron uit, en hij kwam naar Sichem.
- ¹⁵ Een man trof hem aan, want zie, hij was aan het ronddwalen op het veld, en de man vroeg hem: Wat zoek je?
- ¹⁶ Hij zei: Ik ben op zoek naar mijn broers; vertel mij toch waar zij aan het weiden zijn.
- ¹⁷ Toen zei die man: Zij zijn vanhier opgebroken, want ik hoorde hen zeggen: Laten we naar Dothan gaan. Jozef ging zijn broers achterna en trof hen aan bij Dothan.
- ¹⁸ Zij zagen hem *al* van ver; en nog voor hij in hun nabijheid gekomen was, beraamden zij een listig plan tegen hem om hem te doden.
- ¹⁹ Zij zeiden tegen elkaar: Zie, *daar* komt die meesterdromer aan.
- ²⁰ Nu dan, kom, laten we hem doodslaan en hem in een van deze putten gooien, en wij zullen zeggen: Een wild dier heeft hem opgegeten. Dan zullen we *eens* zien wat er van zijn dromen terechtkomt.
- ²¹ Ruben hoorde dat en wilde hem uit hun hand redden. Hij zei: Laten wij hem niet om het leven brengen.
- ²² Ruben zei ook tegen hen: Vergiet geen bloed; gooi hem in deze put die in de woestijn is, en sla niet de hand aan hem. *Hij zei dit* om hem uit hun hand te redden en hem naar zijn vader terug te brengen.
- ²³ En het gebeurde, toen Jozef bij zijn broers was gekomen, dat zij Jozef zijn gewaad uittrokken, het veelkleurige gewaad dat hij droeg,
- ²⁴ en zij namen hem en gooiden hem in de put. De put nu was leeg, er stond geen water in.
- ²⁵ Vervolgens gingen zij zitten om de maaltijd te gebruiken. Toen ze hun ogen opsloegen, zagen zij, zie, een karavaan van Ismaëlieten uit Gilead aankomen. En hun kamelen droegen specerijen, balsem en mirre, en zij waren op weg om dat naar Egypte te brengen.
- ²⁶ Toen zei Juda tegen zijn broers: Wat hebben *wij* er voor baat bij, als wij onze broer doden en zijn bloed verbergen?
- ²⁷ Kom, laten wij hem aan de Ismaëlieten verkopen; laten wij niet onze hand aan hem slaan. Hij is immers onze broer, ons *eigen* vlees. Zijn broers luisterden *naar hem*.
- ²⁸ Toen er Midianitische kooplieden voorbijkwamen, trokken en tilden zij Jozef uit de put en verkochten zij Jozef voor twintig zilverstukken aan de Ismaëlieten. Die brachten Jozef naar Egypte.
- ²⁹ Ruben kwam terug bij de put en zie, Jozef was niet in de put! Toen scheurde hij zijn kleren.
- ³⁰ Hij keerde terug naar zijn broers en zei: De jongen is er niet. En ik, waar moet ik naartoe?
- ³¹ Toen namen zij het gewaad van Jozef, slachtten een geitenbok en dompelden het gewaad in het bloed.

³² Zij stuurden het veelkleurige gewaad naar hun vader en zeiden: Dit hebben wij gevonden. Kijk toch eens of dit het gewaad van uw zoon is of niet.

³³ Hij herkende het en zei: Het is het gewaad van mijn zoon. Een wild dier heeft hem opgegeten. Jozef is ongetwijfeld verscheurd.

³⁴ Toen scheurde Jakob zijn kleren, deed een rouwgewaad om zijn middel en rouwde vele dagen om zijn zoon.

³⁵ Al zijn zonen en al zijn dochters stonden op om hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten en zei: Voorzeker, ik zal treurend naar mijn zoon in het graf afdalen. Zo beweende zijn vader hem.

³⁶ De Midianieten verkochten hem in Egypte aan Potifar, een hoveling van de farao en het hoofd van de lijfwacht.

Schriftlezing: Hebreeën 11 vers 1

Geloofsgetuigen

¹ Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, *en* een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Schriftlezing: Hebreeën 11 vers 8 - 10

⁸ Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou.

⁹ Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land van de belofte als in een vreemd *land* en heeft hij in tenten gewoond, met Izak en Jakob, die mede-erfgenamen waren van dezelfde belofte.

¹⁰ Want hij verwachtte de stad die fundamenteën heeft, waarvan God de Ontwerper en Bouwer is.

Zingen: Op Toonhoogte 497 (God kent jou vanaf het begin)

1

(*Refrein*)

God kent jou vanaf het begin.

)

Helemaal van buiten en van binnenin.

)

Hij kent al je vreugde en al je verdriet.

) 2x

Want Hij ziet de dingen die een ander niet ziet.)

En weet je wat zo mooi is

bij Jezus voel je je vrij

om helemaal jezelf te zijn,

want Hij houdt van jou.

Ja, Hij houdt van jou.

Ja, Hij houdt van jou en mij.

(Refrein)

God kent jou vanaf het begin.

)

Helemaal van buiten en van binnenin.

)

Hij kent al je vreugde en al je verdriet.

) 2x

Want Hij ziet de dingen die een ander niet ziet.)

Zingen: Psalm 42 (Oude Berijming)

5 Maar *de* HEER *zal* uitkomst geven,
Hij, *die* 's daags *Zijn* gunst gebiedt.
'k Zal *in* dit *vertrouwen* leven,
En *dat* melden in mijn lied
'k Zal *Zijn* lof *zelfs* in den nacht
Zingen, daar *ik* Hem verwacht
En *mijn* hart, *wat* mij *moog*' treffen,
Tot den God *mijs* levens heffen.

7 O mijn ziel, *wat* buigt *g'* U neder?
Waartoe zijt *g'* in mij ontrust?
Voed *het* oud *vertrouwen* weder
Zoek *in* 's Hoogsten lof uw lust
Menigwerf heeft *Hij* uw druk
Doen *verandren* in geluk
Hoop op Hem, *sla* 't oog naar boven.
Ik zal God, *mijn* God, nog loven.

Prediking

Zingen: Weerklank 363 (Liederen over geloven)

1 Niet zien en toch geloven? -
o God, als Gij mij helpt
dan zal ik toch U loven,
hoezeer ik overstelpt
door allerhande plagen,
door twijfel en verdriet,
naar het waarom blijf vragen -
toch zing ik U dit lied!

2 Niet zien en toch geloven:
vertrouwend verdergaan,
niet horend, als een dove,
niet ziende, blind voortaan,
niet reikend met mijn handen
naar meer dan Gij mij geeft,
maar wijs door scha en schande
geloven dat Gij leeft!

3 Niet zien en toch geloven? -
uw dag komt naderbij!
De oren van de dove
ontsluit en opent Gij!
En al wie in den blinde
op U alleen vertrouwt,
zal eenmaal ondervinden
dat wie gelooft, aanschouwt!

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 72 (Oude Berijming)

4 't Rechtvaardig volk zal *welig* groeien
Daar *twist en wrok* verdwijnt,
Zal *alles* door den *vrede* bloeien,
Totdat *geen* maan meer schijnt.
Van *zee tot zee* zal *Hij* regeren,
Zover *men volkren* kent
Men zal *Hem* van d' *Eufraat* vereren,
Tot *aan des aardrijks* end.

11 Zijn *Naam* moet eeuwig *eer* ontvangen
Men *loov' Hem* vroeg en spa
De *wereld* hoor', en *volg' mijn* zangen,
Met *amen*, amen na.

Zegen